

ultimul om de zăpadă

M Horlaci

mă gândesc la iarna din tine
cum i se frânge zborul sub primele raze
citind o carte fără cuvinte
pierduți prin albul hârtiei
ne bulgărim cu săruturi
ce pârtie abruptă

privirea-mi alunecă și cad
mă rostogolesc până la piele
departe
dar mă găsești
amăgit de apusul iernii
decorăm noaptea cu literele desprinse din poemul luminii
și ziua
cu frigul răstignit pe crucea căldurii
o Golgotă numai a noastră
unde
durerea iubirii
se va răsfrânge
privirea topind în noi

ultimul om de zăpadă